

РЕШЕНИЕ

№ 191

гр. Смолян, 06.04.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – СМОЛЯН в публично заседание на девети март през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Сийка Златанова

при участието на секретаря Сирма Купенова
като разглежда докладваното от Сийка Златанова Гражданско дело №
20225440101282 по описа за 2022 година

и за да се произнесе, взе предвид следното:

Ищецът В. В. М. е предявил срещу Главна дирекция „Гранична полиция” София, представлявана от гл.комисар *** - ВПД Директор обективно и кумулативно съединени искове, както следва: - иск с правно основание чл. 178, ал. 1, т. 3 и чл. 187, ал. 7 ЗМВР, с който се иска да бъде осъден ответникът да заплати на ищеца сумата от **2 228,71 лв.**, представляваща дължимо и неплатено трудово възнаграждение за положен от ищеца нощен труд **200 часа** в периода **10.01.2020 г. – 30.11.2022 г.**, ведно със законната лихва върху главницата, считано от **21.12.2022 г.** - датата на подаване на исковата молба до окончателното заплащане на задължението; иск с правно основание чл. 86, ал. 1 ЗЗД за сумата от **291,46 лв.**, представляваща обезщетение за забава в размер на законната лихва върху главницата за всяко отделно месечно възнаграждение за извънреден труд, считано от първо число на месеца, следващ съответното тримесечие, в което е полаган нощния труд за периода **01.04.2020 г. – 21.12.2022 г.**

Размерите на исковите са изменени в съдебно заседание.

Фактическите твърдения, на които ищецът основава исковите, се свеждат до следното: съществуващо служебно правоотношение между страните, по което ищецът изпълнява длъжността Старши полицай в ГПУ-*** при РДПП на ГДГП, при сумарно отчитане на работното време. За времето от **10.01.2020 г. – 30.11.2022 г.** е положил общо **1400 часа** нощен труд, който при преизчисляването му с коефициент 1.143 възлиза на **1600 часа** дневен труд. Разликата след превръщането на часовете положен нощен труд в часове дневен труд представлява **200 часа** положен труд, който не му е заплатен, съобразно

разпоредбата на чл. 187, ал. 3 ЗМВР и чл. 31, ал. 2 от Наредба № 8121з-407/11.08.2014 г., Наредба № 8121з-592 от 25.05.2015 г. и Наредба № 8121з-776/29.07.2016 г., Наредба № 8121з-36/07.01.2020 г., в сила от 10.01.2020 г.; наредба № 8121з-1174/21.10.2020 г., в сила от 03.11.2020 г. и Наредба № 8121з-1353/15.12.2020 г., в сила от 01.01.2021 г., издавани от министъра на вътрешните работи, урежда реда за организацията и разпределянето на работното време, за неговото отчитане, за компенсирането на работата извън редовното работно време, режима на дежурство, времето за отдых и почивките на държавните служители в Министерството на вътрешните работи, респ. субсидиарно приложимата разпоредба на чл. 9, ал. 2 от Наредбата за структурата и организацията на работната заплата (обн. ДВ от 26.01.2007 г.). Задължението на работодателя за заплащане на възнаграждение за извънреден труд е част от задължението за заплащане на трудово възнаграждение, а за последното е установен срок. На основание чл. 84, ал. 1 ЗЗД ответникът е изпаднал в забава след изтичане на срока, в който е трябвало да се изплати съответното възнаграждение. Неизпълнението за заплащане на възнаграждение за положения от ищеца нощен труд чрез приравняването му с посочения коефициент го е поставило в състояние на забава, за което дължи съответното обезщетение под формата на лихва за забава. Лихвата е дължима върху дължимите възнаграждения по тримесечия, като началната дата за изчисляване е последния ден от месеца, следващ този за тримесечието за което се отнася, с оглед отчитането на труда, изчисляването и изплащането съобразно ЗМВР, като крайната дата за изчисляване е датата на входиране на исковата молба в съда. Претендира присъждане на деловодните разноси. В срока по чл. 131 от ГПК ответникът е депозирал писмен отговор на исковата молба, с който оспорва исковете като неоснователни и моли да бъдат отхвърлени, като твърди, че всички отработени от ищеца часове нощен труд са му заплатени, тъй като в ЗМВР няма препращаща норма към разпоредбите на КТ и подзаконовите нормативни актове, каквато е НСОПЗ наредба № 8121 з-407/1 1.08.2014 г. е отменена с Наредба № 8121 з592/25.05.2015 г. и Наредба № 8121з-776/29.07.2016 г. на министъра на вътрешните работи и в тези наредби липсва основание за преобразуване на часовете положен нощен труд с коефициент 1.143. Смята, че приложими са специалните правила на ЗМВР и подзаконовите му нормативни актове и че не следва да се прилага по аналогия поради празнота чл. 9, ал. 2 НСОПЗ. Твърди, че с изменението на ЗМВР от 07.07.2020 г., със създадената нова ал. 4 на чл. 187 ЗМВР, според която нощните часове труд се превръщат в дневни с коефициент 1. Признава факта, че в процесния период ищецът е работил на посочената длъжност и е полагал нощен труд. Счита за недоказан иска за претендиране на левовата равностойност на неосигурена храна, тъй като ищецът не сочи и не представя доказателства, че в процесния период е изпълнявал дейностите по чл. 2, т. 7 от Наредба № 8121з-904/30.07.2015 г. с продължителност не по-малко от половината от установеното работно време за деня по ЗМВР, с изкл. на дейностите по чл. 2, т. 1, 10 и 11 от Наредбата и че е работил при специфични условия на труд под +10 градуса и над 30 градуса. Претендира за разноси.

В съдебно заседание ищецът не се явява, за него адв. *** поддържа предявените искове и моли да бъдат уважени по изложените в исковата молба съображения.

Ответникът се представлява от пл.юр. ***, счита исковете за неоснователни и моли да бъдат отхвърлени по изложените съображения в отговора на исковата молба и в писмените бележки. Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение, платено от ищеца.

Съдът, след преценка на изложеното в исковата молба и в отговора на ответника и като обсъди събраните по делото доказателства, прие за установено следното от фактическа страна следното:

Няма спор между страните, че ищецът работи по служебно правоотношение с ответника в процесния период и понастоящем в ГПУ *** при РДГП Смолян на длъжност „Старши полицай“.

От заключението по назначената СИЕ се установява, че като държавен служител в системата на МВР ищецът работи на смени, съгласно изготвени месечни графици при сумирано отчитане на работното време. През периода 10.01.2020 г. – 30.11.2022 г. е положил общо 1 518 часа нощен труд, които преобразувани по реда на чл. 9, ал. 2 НСОПЗ в часове дневен труд се равняват на 1 735 часа. Разликата от 217 часа не са му платени и са на стойност 2 228,71 лв. Дължимата лихва е определена по тримесечия в размер на 291,46 лв., начислена към 21.12.2022 г..

Съдът кредитира заключението на ВЛ като обективно и компетентно изготвено, същото е съобразено с нормативната уредба и с представените по делото доказателства и не е оспорено от страните.

При така установеното от фактическа страна съдът направи следните правни изводи:

Предявени са 2 обективно съединени искове:

Исковете с правно основание чл. 178, ал. 1, т. 3 и чл. 187, ал. 5, т. 2 ЗМВР и акцесорният към него иск по чл. 86, ал. 1 ЗЗД са неоснователни и следва да бъдат отхвърлени изцяло.

Съгласно ТР № 1/2020 от 15.03.2023 г. на ВКС, ОСГК по тълк.д. № 1/2020 г., при отчитане и заплащане на положените часове нощен труд от служители на МВР не са приложими разпоредбите на КТ и на НСОПЗ и в частност разпоредбата на чл. 9, ал. 2 от Наредбата и следва да се прилагат разпоредбите на специалния ЗМВР и на издадените въз основа на него подзаконови нормативни актове.

Тълкувателното решение е задължително за органите на съдебната и изпълнителната власт, за органите на местното самоуправление, както и за всички органи, които издават административни актове, съгласно разпоредбата на чл. 130, ал. 2 ЗСВ.

В чл. 187, ал. 1 ЗМВР е регламентирано, че нормалната продължителност на работното време на държавните служители в МВР е 8 часа дневно и 40 часа седмично при 5-дневна работна седмица, като съгл. ал. 3 работното време на държавните служители се изчислява в работни дни – подневно, а за работещите на 8 -, 12 - или 24 - часови смени – сумирано за тримесечен период. Определянето на 24 - часова смяна е по изключение. При работа на смени е възможно полагането на труд и през нощта между 22,00 и 6,00 ч., като работните часове не следва да надвишават средно 8 часа за всеки 24-часов период.

Според разпоредбата на чл. 187, ал. 9 ЗМВР редът за организацията и разпределянето на работното време, за неговото отчитане, за компенсирането на работата на държавните служители извън редовното работно време, режимът на дежурство, времето за отдих и почивките за държавните служители се определят с наредба на министъра на вътрешните

работи.

Съгласно изменението на ЗМВР, обнародвано в ДВ бр.60/07.07.2020 г., в сила от 11.07.2020 г., в чл. 187, ал. 1 от ЗМВР е предвидено, че нормалната продължителност на работното време през нощта е 8 часа за всеки 24-часов период. Нощен е трудът от 22.00 часа до 6.00 часа. С приетата нова ал. 4 на чл. 187 е регламентирано, че при сумирано изчисляване на работното време нощните часове се превръщат в дневни, с коефициент равен на отношението между нормалната продължителност на дневното работното време към нормалната продължителност на работното време през нощта по ал.1 или с коефициент 1.

Безспорно се установи, че ищецът е работил в процесния период по служебно правоотношение с ответника. Безспорно се установи също, че в посочения период от време същият е положил 1 518 часа нощен труд, който след преобразуването му в дневен с коефициент 1 се равнява на 1 518 часа и е напълно заплатен на ищеца.

Предвид изложеното главният иск и акцесорният иск за лихва за забава са неоснователни и следва да бъдат отхвърлени.

Относно разноските:

Ищецът претендира присъждане на деловодните разноски. Такива същият е платил на адв. *** в размер на 600 лв., видно от договора за правна защита и съдействие.

С оглед изхода от спора, на основание чл. 78, ал. 8, вр. ал. 3 ГПК на ответника се дължи юрисконсултско възнаграждение, пропорционално на отхвърлените искове в размер на 100 лв..

Мотивиран от изложените съображения Смолянският районен съд

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ като неоснователни и недоказани исковете с правно основание 178, ал. 1, т. 3, вр. чл. 187, ал. 5, т. 2 ЗМВР и чл. 86, ал. 1 ЗЗД, предявени от **В. В. М., ЕГН *******, от с. **, общ. ** срещу Главна дирекция „Гранична полиция“, със седалище и адрес на управление гр. София, **, представлявана от главен комисар ** за сумата от 2 228,71 лв., представляваща допълнително трудово възнаграждение за положен от ищеца нощен труд в периода 10.01.2020 – 30.11.2022 г., ведно със законната лихва върху главницата, считано от 21.12.2022 г. – датата на подаване на исквата молба до окончателното заплащане на задължението и за сумата от 291,46 лв., представляваща обезщетение за забава в размер на законната лихва върху главницата, считано от 01.04.2020 до 21.12.2022 г.

ОСЪЖДА В. В. М., ЕГН *****, от с. **, общ. ** на основание чл. 78, ал. 8, вр. ал. 3 ГПК да заплати на Главна дирекция „Гранична полиция“, със седалище и адрес на управление гр. София, **, представлявана от главен комисар ** сумата от 100 лева за юрисконсултско възнаграждение, пропорционално на отхвърлените искове.

Решението може да бъде обжалвано с въззивна жалба пред Смолянски окръжен съд в двуседмичен срок, считано от връчването му на страните.

Решението да се връчи на страните, като на ищеца чрез адв. *** на посочения в исквата молба съдебен адрес.

Съдия при Районен съд – Смолян: _____